

Tomity Angéla

Időhurok

Ki negyvenötnél visszanéz,
és menni készül, menni kész.

Talány
a lány,

akár a múlt, mit hátrahagy,
e régi, rossz fotón. Maradj!

Feles-
leges.

Egy fára tűzöm képemet,
és lábnyom vissza nem vezet –

lehúz
a víz.

Önmagam árnyéka vagyok,
mint fényben mozgó halrajok –

bezár
az ár.

Idő, víz vissza nem folyik,
de gyűrűt vet emlékem itt:

hiány-
limány.